

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת צו

אור

כבוד הזולת:

ויקרא פרשת צו פרק ו (ב) וְאֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְכֶּה הַעֲלָה הַזֶּה עֲלֵימִזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עֲדֵיבֹקֵר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּזְכֶּה בּוֹ: (יז) וַיְדַבֵּר יְקֹזֵק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יח) דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְכֶּה הַחֲטָאת בְּמִקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחֹט הַעֲלָה תִשְׁחֹט הַחֲטָאת לִפְנֵי יְקֹזֵק קִדְשׁ קִדְשִׁים הוּא: ובפרק ז (א) וְזֹאת תִּזְכֶּה הַחֲטָאת קִדְשׁ קִדְשִׁים הוּא: (ב) בְּמִקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֹטוּ אֶת הַעֲלָה יִשְׁחֹטוּ אֶת הָאֲשֶׁם וְאֶת דָּמוֹ יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ובפרק א (טז) וְהִסִּיר אֶת־מִרְאֲתוֹ בְּנֻצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן: (יז) וְשִׁעַ אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלָה הוּא אִשָּׁה רַיח נִיחַח לִיקְזֹק: ובפרק ב (ו) פְתוּת אֹתָהּ פְתִים וְצִקְתָּ עָלֶיהָ שְׁמֹן מִנְחָה הוּא:

שאלות:

א { ויש לשאול מדוע כתוב שקרבן העולה מוקרב בלילה? ב } ועוד מדוע התורה מצווה לשחוט את החטאת והאשם באותו מקום שנשחט העולה? ג { גם בקרבן העוף מדוע התורה מצווה להקריב עם הנוצות ולא יחתוך אותה לשניים? ד } מדוע התורה מצווה לעשות את המנחה פתוחה פתוחה פתוחה?

טבע בני אדם:

בנוהג שבעולם כל אדם דואג לצרכיו ולמעמדו וכבודו ופעמים רבות אפילו על חשבון רמיסת ופגיעה בכבוד הזולת מאחר והיא ברירת המחדל שלפניו בכדי להשיג את מבוקשו ומצדיק את מעשיו כי התורה אמרה חייך קודמים ואם אני לי מי לי ומי ידאג בעבורי, ולכן האדם מאבד את הרגישות כלפי כבוד הזולת מתוך שעסוק בהשגת מטרתו, אולם תורתנו הקדושה מלמדת אותנו שאין המטרה מקדשת את האמצעים וחובת האדם להשכיל ולהבין מדרכה של תורה עד כמה מצווה לדאוג לכבוד האדם שלא יפגע ואפילו יהיה חוטא שלכאורה אין ראוי להתחשב בחטאו ולא בכבודו, התורה מלמדת אותנו עד כמה חשוב בעיני השי"ת כבודו של האדם כאשר נבאר בפרשתנו.

התורה חסה אפילו על כבוד האדם שחטא:

ובזה נבא לביאור פרשתנו מדוע מקום החטאת במקום העולה, מתרצים המפרשים כדי שלא יודע חטאו לרבים התורה מצוה להסתיר קרבנו, וכן בקרבן החטאת נאמר במקום אשר ישחט העולה ישחט את החטאת, וכן בקרבן אשם נאמר במקום אשר ישחט העולה ישחט האשם, למרות שהם סוג אחר של קורבנות ואף באים על עוונות יותר חמורים, בכל זאת רצון התורה להסתיר מעיני האדם את חטא האדם שלא יתבזה ברבים, והכל בגלל שהקב"ה חס על כבוד האדם. ומכאן מוסר השכל והדרכה לרבים כיצד צריכים להיות זהירים בכבוד חברו. אולם דא עקא שתמיד האדם נכשל מחמת הגאווה הטמונה בתוכו כיצד להבליט יותר את כבודו אפילו שזה על חשבון עלבון הזולת. אך אם ח"ו האדם גאה בליבו אין הקב"ה יכול להיות עימו בכפיפה אחת.

עד כמה התורה חסה על כבוד העני בקורבנו:

וכמו כן בקרבן העני מנחה או עוף, כתוב תופיני מנחת פיתים תקריב ריח ניחוח לה' - ו- יד ופירש רש"י מלמד שטעונוה פתיתה וכן בפרשת ויקרא כתוב פתוחה אותה פתים. אמר הגאון ר' אהרן בקשט זצ"ל אב"ד שאויל הי"ד התורה חסה על כבוד העני לכן אמרה פתוחה אותה פתים כדי שתיראה הרבה והמחבת תהיה מלאה, וכן מציינו בקרבן העוף של העני ושיסע אותו בכנפיו לא יבדיל פירש רש"י עם כנפיו אינו צריך למרוט כנפי נוצתו, והלא אין לך הדיוט שמריח מריח רע של כנפים נשרפים נעם נוצתו ואין נפשו קצה עליו ולמה אמר הכתוב והקטיר, כדי שיהא המזבח שבע ומהודר בקרבנו של העני. אילו היו מבדילים הכנפים מהעוף היה העוף נשרף תיכף ומיד והיה העני מצטער ומתקנא בעשיר ובקרבנו שמביא שור ומטפלים בו הרבה זמן ולוקח זמן רב עד שנשרף ואילו בקורבנו מטפלים מעט זמן ונשרף מהר והיה לו מזה חלישות הדעת לכן אמרה התורה ולא יבדיל שישרוף יחד עם הנוצות ויקח עוד קצת זמן ויהיה סיפוק לעני. מוסר גדול ועצום למדים אנו מכאן מהו רצון ה' בעשית חסד לא די שיתן לעני די מחסורו ודיו אלא לחפש דרכים כיצד יהיה לו נחת רוח ואף אם יעלה בבזיונות ואי נעימות צריך לעשות זאת למענו שהרי הקב"ה אמר להקריב קרבן העני יחד עם הנוצות אף שאין זה מכבודו שיהיה ריח רע בשעת ההקרבה כדי שיהיה לעני סיפוק נפשי בקורבנו.

שכר המתבזה למען הזולת

מסופר על הגה"צ ר' חיים מצאנז שהגיע פעם לעיירה אחת ועשה בה את דרכו ברגל והנה הוא נעצר ליד אחד הבתים והכריז ריח גן עדן נודף מכאן חייב אני להיכנס לבית זה. הייתה זו דירתו של ר' פסח שהיה גבאי צדקה של העיירה, דפקו בדלת ור' פסח פתח, מיד רבי חיים נכנס לדירה התחיל להסתובב בתוכה הריח בכל פינה ופינה עד שהוא הגיע ליד ארון אחד נעצר וקרא מהארון הזה אני מרגיש את ריח גן עדן שעלה באפי. רבי חיים ביקש מיד לפתוח את הארון ובעל הבית הנבוכך עומד תוהה ומשתאה, אבל הלא מדובר ברבי חיים מצאנז ממילא לא סירב ועשה כמצווה פתח את הארון והתחיל לרוקן אותו מכל מה שהיה בתוכו בגדים שבלו סמרטוטים וכיו"ב עד שלפתע נפלו בגדים של כומר, ורבי חיים שוב מכריז הנה הנה ממלבוש זה עולה ריח גן עדן, אנא ספר לי מיד מה כאן הענין הכיצד נודף מזה ריח גן עדן? ר' פסח היה מעט בהול כי חשש שמה מתכוון רבי חיים לנזוף בו על שהוא מחזיק בביתו בגד של כומר אלא שלא יכל לסרב ופתח את סיפורו. אני אמר ר' פסח הנני גבאי צדקה בעיירה ויש לי את התכנית הקבועה שלי כשאני מסובב את העיירה עובר מאיש לאיש ואוסף את הכסף הדרוש לצרכי הצדקה, פעם אחת קרה שיצאתי לי כדרכי למען עניני הצדקה כאשר השלמתי את המלאכה וחזרתי לביתי אני מוצא מישהו יושב וממתין לי וכשאני רק נכנס הביתה הוא ממש זועק לעומתי. ר' פסח אני בצרה גדולה החובות מעיקים הנושים עומדים עלי ואני מוכרח להשיג עתה סכום כסף כך וכך שאם לא כן אני אבוד. ענית ואמרתי לו יקירי אני שומע אני מבין שאתה צריך אבל מה אעשה לך, למה באת כל כך מאוחר הלא רק עכשיו סובבתי את כל העיירה ביקרתי אצל האנשים לאן אלך עוד פעם אחפש אנשים חדשים אני אפילו לא יודע אצל מי. התייפח היהודי בבכי מר ונוגע ללב

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

אווה לי איזה מזל יש לי איזה מזל יש לי, הרהרתי לעצמי היהודי בוכה כל כך על מזלו המר מה יכול כבר לקרות אלך פעם שניה אם אצליח מה טוב ואם לא אצליח לפחות אעשה מה שביכולתי. ואמנם הלכתי פעם שניה ביקרתי שוב אצל אנשים ואמרתי לכל אחד אתה צודק הייתי אצלך קודם לכן אבל מה אעשה ובביתי יושב יהודי ובוכה בדמעות שלישי על צרתו מה לעשות לו שילך בעצמו ויבכה אצלך כך איפוא הצלחתי לאסוף סכום כסף כל אחד נתן היו שאמנם נאנחו אבל נתנו ואז חזרתי לביתי וכאשר נתתי לאיש את הכסף הוא חיבק ונישק אותי לא היה קץ לאשרו ויצא מביתי שמח וטוב לב. אבל לא עברו אלא עשר דקות או רבע שעה ואני שומע שוב דפיקות בדלת עוד יהודי נזקק בא וזועק הצילו נורא ואיום פיקוח נפש ממש, מיד עניתי לו מכובדי יקירי עתה כלו כל הקיצים מה אתה רוצה שאלך פעם שלישיית באותו ערב הלא יסלקו אותי מהבתים אלא שכל טענותי ונימוקי לא הועילו מאומה האיש ישב ובכה נאנח וגנח ולבי נשבר בתוכי ונקרע לגזרים ואינני יודע לשית עצה בנפשי והוא עוד מוסיף וקורא לעומתי אם לא תציל אותי דע לך שאני יכול ליפול ולא תהיה לי תקומה. אני חוזר וחושב ומייגע את מוחי אבל לא מוצא שום דרך, ואני אומר לו הלא אתה בעצמך רואה שאין בידי להושיע לך עכשיו תגיד בעצמך אפשר לבוא לאנשים שלוש פעמים באותו לילה אינך מבין שיזרקו אותי מכל בית והוא עומד בשלו יודע רק דבר אחד אני זקוק להצלה דחופה אחרת אני אבוד לגמרי. כך נמשך הדו שיח בינינו עד שלפתע עלה במוחי רעיון מוזר ליד ביתי הייתה מסבאה בה התלקטו מידי לילה בחורים פוחזים וריקים שתו לשכרה ובללו זמנם בכל מיני משחקים אלך לשם ואנסה את מזלי אולי אצליח פעם להוציא מהם כסף לצרכי צדקה יהיה מה שיהיה החלטתי בסוף אולי ילעגו לי אולי ישחקו עלי אבל אני צריך לנסות אפילו אגער בהם על שהם מכלים את זמנם וממונם לריק ולהבל ובו בזמן אומר להם שיש בביתי יהודי הנאנק בצרותיו ויסוריו. אזרתי עוז ואומץ ומיד קמתי וביצעתי את אשר חשבתי אני נכנס למסבאה ומיד מקדמות את פני קריאות צוהלות ומחיאיות כפים שלום עליכם הוא כבר שוב פה מה יש שוב צדקה? עוד פעם כסף? אמנם כן כבר הייתי במקום כשהלכתי לשני סיבובי הקודמים אלא שאז רק בקשתי צדקה מבעל המסבאה הפעם באתי אליהם וכשהם צועקים לעומתי אני מחוויר ומרגיש חולשה ותוך כדי זה פונה אחד מהם בחור עליו וצוהל בנו של הגביר אבל פרחח לא קטן ואמר לי. שמע רבי פנחס אני מוכן לעשות אתך עסק אתה הלא רוצה כסף הרי זה דבר ברור היה אצלנו כומר והוא השאיר לנו את מלבוש הכומר שלו אני אלך ואביא את הלבוש ואתה תלבש אותו ואנחנו נעבור אתך בכל חוצות העיירה אתה תהיה לבוש בבגד אנחנו נסתובב ונתפוף בפחים ואם תעשה זאת אתן לך את כל הסכום הדרוש לך. עמדיתי וחשבתי לעצמי מה לעשות איזה רעיון מטורף ושגעוני פסח הגבאי צדקה של העיירה יעבור בכל חוצות העיירה לבוש בגדי כומר וכל הפוחזים והריקים הולכים אחריו בתהלוכה מוחים כפים ומתופפים מה יגידו עלי יגידו שדעתי נטרפה שהשתגעתי. אבל מיד אני חוזר והופך בדעתי כמה מסכן אותו יהודי היושב בביתי ומחכה ומצפה לעזרה מה הרעש מה כבר יקרה יהיו לי קצת בזיונות האם אינם כדאים בשביל הצלת יהודי? אמרתי לבחורים מקובל עלי יצא הבחור לביתו והביא את הלבוש וכשחזר הלכתי והתעטפתי בו כולם מתפקעים מצחוק מכינים פחים ומקלות ואנחנו יוצאים לרחובות הבחורים נותנים קולם בזמר מכל הגזוזטראות יוצאים אנשים ומתבוננים במחזה המטורף הזה כולם צוחקים ותמהים גם יחד מה קרה כאן? הן לא פורים היום איך זה שהגבאי צדקה עושה דבר כזה הוא בודאי השתגע וכך אנחנו עוברים את כל העיירה כולה וברגע שסיימנו הוא הניח על השולחן את כל הסכום הדרוש ליהודי באומרו הבטחתי ואני מקיים ובנוסף לכך הא לך גם את בגדי הכומר הזה במתנה. כאשר פשטתי מעלי את הבגד הזה ולקחתי לידי הרהרתי בנפשי הודות לבגד הזה זכיתי והחייתי יהודי יישאר זה איפוא אצלי ואחזיק אותו למשמרת. כששמע רבי חיים מצאנז את הסיפור הזה זלגו עיניו דמעות ואמר תיקח את הבגד הזה כתכריכים עבורך לאחר אריכות ימים ושנים שלך אינך זקוק לתכריכים אחרים שום מלאך חבלה לא יוכל לגשת אליך. וכך היה כעבור שנים רבות סיפרו כי הממשלה הפולנית החליטה לסלול כביש במקום שבו עמד בית הקברות שבתוכו נקבר אותו גבאי צדקה ובגלל זה היו נאלצים לפנות את הקברים ולהעביר את עצמות המתים למקום אחר והנה כאשר הגיעו לקברו מצאו אותו שלם למעט רגל אחת שהיתה רקובה מפני שבגדי הכומר היה חסר מכנס אחד שלא כיסה את הרגל וזו נרקבה אבל כל שאר גופו נשאר בשלימות גמורה **שאל אביך ויגדך ח"א**

מעשה עם השידוך של רבי עקיבא איגר:

מסופר על הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל כשהגיע לפרקו ובא אצל חותנו לעתיד לשבת אירע שבאותו שבת הגיע עוד בחור לאותה העיר בנוגע לשידוך אחר ורבי עקיבא איגר הכירו, וכפי שנהוג אז הוצרך רבי עקיבא איגר לישא דרשתו בבית הכנסת אולם בחששו לכבודו של הבחור השני דיבר חצאי דברים וכו' ונתבזה שם בזיונות נוראים וחותרו כעס מאוד על אותו אדם שהציע לו את השידוך, אחר כך עלה הבחור השני ונשא את דרשתו ובמוצאי שבת נגמר השידוך אצל אותו הבחור וחזר בכבוד לעירו. לאחר שעזב אותו בחור את העיר ניגש רבי עקיבא איגר אל מחותנו וביקשו שינסהו בשבת הבאה עשה המחותר את בקשתו והזמינו לשבת הבאה שישא דרשה בבית הכנסת, ואז ראו כולם את כוחו הגדול בתורה חותנו ביקש ממנו מחילה וכו'. לאחר מכן נשאל רבי עקיבא איגר מה פשר התנהגותו בשבוע שעבר שדיבר כאחד הריקים, ענה ואמר חששתי לכבודו של הבחור השני שיתבזה אחר שישמעו כולם את דרשתי על כן עשיתי את עצמי כבחור פשוט ואז התרומם כבודו. [מערכי לב]

מעשה שהיה עם החפץ חיים:

מעשה כי באחד השנים בסוכות היה מחסור חמור בלולבים ובכל עיירת ראדין לא היה יותר מלולב אחד באותו סוכות אף אחד מאלו שהיו בישיבה בצל החפץ חיים לא נענע בלולב בשעת ההלל, הגאון ר' נפתלי טרופ ראש הישיבה, עוד היה בחיים וכן הגאון ר' אלחנן וסרמן שהיה אז אצל רבו ועוד גדולי תורה שנכחו בתפילה, אולם כאמור אף אחד לא נענע את הלולב בשעת אמירת ההלל. ניגש רבי לייב בן הח"ח אל אביו ואמר לו אבא לפחות אתה היית מנענע, נענה הח"ח לבנו ואמר לו נענע בהלל זה מנהג נביאים מנהג קדוש, אבל שרק אני אנענע ולא אף אחד אחר זאת אינני יכול אלא מה לתת לאחד

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מהרבנים שינענע הוא ולא אחר זה לאו מדאוריתא דהיינו שיפגע בכבוד אחרים. החשש שמא יפגם כבוד אחד מישראל חשוב היה אצל הח"ח יותר ממנהג נביאים. מאיר עיני ישראל.

מעשה עם הגר"ח מבריסק כיצד חס כבוד האדם:

מסופר על מרן הגר"ח מבריסק שהיה נוהג לעיתים לטייל בבריסק ולחשוב בלימוד והיה לבוש כיהודי פשוט עם חלוק רגיל וכיפה לראשו ללא הכובע ובגדי הרב, פעם אחת כשחלף ליד תחנת הרכבת פגע בו אורח שירד מהרכבת ושאלו לכתובת האכסניה שאליה הוזמן להתארח, הציע לו הגר"ח שילווחו ויראה לו היכן הבית, לאחר כמה פסיעות אמר אותו יהודי לרי חיים כי המטען שהביא כבד והוא מבקשו שיסייע לו וישא את המזוודה הגדולה בידיו. מרן הגר"ח הסכים ונשא את המזוודה במשך כל הדרך הארוכה, כשראה האורח כי האדם האלמוני שנוזמן לו מתקשה לסחוב ואף מבקשו מדי פעם שיסייע לו מעט ויחליף עמו כמה רגעים, השיב לו האיש אין לי כוח הגעתי עכשיו מהדרך ולא יזיק לך אם תמשיך לסחוב. כך אמר לו האורח כמה פעמים עד שהגיעו לרחוב הסמוך לכתובת המיועדת ואז הראה לו הגר"ח באצבעו על הבית שהוא מחפש ברחוב הסמוך וביקש להיפרד ממנו לשלום, אמר האורח אם כבר עזרתה לי עד עכשיו אולי תלווה אותי ותישא את חבילותי עד לכתובת ממש, אך הגר"ח אמר עד כאן יותר אינני יכול, האורח הפציר בו שיעשה עמו טובה שלימה הלא אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה והמתחיל במצוה אומרים לו גמור ואם כבר סחב והתייגע כל הדרך שישלים עד תומה אך הגר"ח סירב בכל תוקף. למחרת שאל בעל האכסניה את האורח אם ברצונו לבקר את רב העיר ולתת לו ברכת שלום כנהוג, האורח הסכים מיד וילכו שניהם לבית הרב אך כשהגיעו לביתו של הגר"ח חשכו עיניו של האורח האיש שאותו ניצלתי ועשיתי לנושא משאות הוא רב העיר, מיד הביע צער וביקש מחילה, אך הגר"ח השיב לו אין לך מה להצטער לא קרה כלום. אמר האורח שאלה אחת לי אל הרב לאחר שכבר ראה הרב שאינני מכירו והסכים ללכת עימי ולשאת את המזוודה דרך כה ארוכה מדוע התעקש שלא לשאת את הפסיעות האחרונות עד הבית ולגמור את המצוה. אמר הגר"ח אכן באמת הייתי צריך ללוותך עד הבית שיהיה מעשה חסד שלם אך חששתי שאם בעל האכסניה יראה אותנו צועדים כך ברחוב יתנפל עליך ויגער בך האיך אתה מעיז להטריח את רב העיר ולכן החלטתי שמוטב ואפרד ממך קודם ולא אגרום לך לבושת פנים. מוסר השכל רב למדים אנו ממעשה זה אף שאדם זה התנהג שלא כשורה עשה עמו הגר"ח חסד ודאג שלא יהיה ח"ו בושה וכלימה. [משולחנו של רבינו]

מעשה עד כמה האדם עובד בשביל הכבוד על חשבון כבוד הזולת:

וכמעשה שמסופר בספר מעשיהם של צדיקים בהפטרה של פי' צו על הפסוק אל יתהלל החכם בחכמתו ולא העשיר בעושרו כי אם השכל וידוע אותי. ושם מסופר על שני אברכים שלמדו יחד בעודם בחורים אחד היה יותר חריף מחבירו וגדל בתורה הרבה יותר מחבירו ובהגיע פרקם להתחתן הוצעו להם הצעות, הפשוט זכה לכלה בת עשיר, ואילו הת"ח יותר זכה לשידוך בת ממשפחה פשוטה, לאחר הנישואין התחילו לבא להתפלל ביחד באותו ביהכ"ס שהיה מתפלל העשיר חמיו של הפשוט, כמובן היות והוא חתן של העשיר כבדו אותו והושיבו אותו במקום נכבד בסמוך לחמיו, ולעומתו החתן הת"ח לא התייחסו אליו כלל ומצא לו איזה פינה, ותמיד היה כואב ליבו עליו מדוע בני אדם אין פותחים עיניהם לראות את האמת מי יותר גדול בתורה. טיכס עצה לשכנע את חבירו ללכת לאיזה צדיק מפורסם וחשב בליבו שעייז יתגלה ויתפרסם מי גדול יותר כיון שבודאי הצדיק יתייחס אליו בכבוד יותר מחבירו, ובסופו של דבר הסכים חבירו ללכת ואף חמיו העשיר בשמעו רצה גם להצטרף אליהם, ואותו ת"ח שמח שמחה גדולה שהצליח בתוכנית שלו ועכשיו יתברר הכל גם לחמיו, סו"ס הגיע הזמן והלכו לצדיק כמובן שהעשיר התקבל בכבוד גדול הוא וחתנו ושוחח איתם זמן רב, ולעומת זה הת"ח לא הכניסו כלל ולא כיבדו אותו, והדבר כאב לו מאוד היתכן שגם אצל הצדיק הכל תלוי בכסף ובשקר ומדוע אינו מתייחס לו וכי הוא לא יודע את האמת, אך התנחם שבמשך השבת וסעודותיו תתברר האמת, והנה בשבת כאשר ערך הצדיק סעודה הושיב את העשיר וחתנו בסמוך אליו ואילו את אותו ת"ח כלל לא התייחס אליו כך היה בסעודת ליל שבת ושבת וסעודה שלישית, הדבר כאב לו מאד ואמר שאין בעוה"ז אמת אפילו אצל הצדיקים ורק אם יבא משיח יכול לפתור את הבעיות ויגלה האמת, ולכן המתין כבר לצאת השבת בכדי לברוח ולנסוע משם מרוב צער, והנה בהגיע מוצ"ש שלח הצדיק את משמשו לקרא לאותו ת"ח, כאשר נכנס לחדרו אמר לו שיש לו שאלה קשה הרי כל בני רוצים את המשיח וגם המלאכים רוצים אותו וא"כ מדוע הוא לא בא עדיין? ותיירץ הצדיק שהכל בגלל שכל מה שבניי מבקשים את המשיח הוא לצורך עניניו הפרטיים של כל אחד ואחד, יש שמבקש את המשיח כדי להתגבר על חובותיו ויש בשביל הבריאות ויש בשביל הפרנסה וכן עזה"ד ולכן משיח אינו רוצה לבא בשביל לפתור אותן בעיות, והנה השבת היה עת רצון לביאת משיח אך הוחמץ הדבר בגלל שהיה איזה ת"ח שעוסק בתורה תמיד אך הוא מבקש שיבא משיח בכדי שיפתור לו הבעיה שיכבדו אותו ולכן התעכב מלבוא, ולכן הוכיח אותו כיצד הוא לומד בשביל שיכבדו אותו ועייז הרגיש את טעותו והתחרט על מעשיו, כך הרבה בני אדם חושבים תמיד על כבודם ודואגים מדוע אין מכבדים אותו ועייז מוכן לפגוע בכבוד חבירו ובלבד שישג את מבוקשו. ואילו התורה מלמדת אותנו עד כמה חסה על כבוד האדם.

מוסר השכל:

עלה בידנו ללמדנו כמה התורה חסה על כבוד האדם עדי משנה את צורת הקרבן ובלבד לשמור על כבוד האדם ויותר מכך להקריב העוף עם הנוצות למרות הריח הרע שזה גורם ובלבד לשמור על כבוד האדם, ואכן כך מנהגם של גדולי ישראל עד כמה נוהרו והיו זהירים מאוד שלא לפגוע בכבוד האדם, ואין המטרה מקדשת את האמצעים ולכן כל שהגת מטרתו היא על חשבון פגיעה בזולת חייב להימנע ממנה, ואך ורק כאשר יהי חביב עליו כבוד חבירו ככבוד עצמו ינצל מהדבר ויהיו מעשיו רצויים לפני השם.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך
 בידידות ואהבה מרדכי מלכא